

OVER REGNBUEN?

Jon Andreas Tombre intervjuet av Erik Årslund

Jon Tombre er den første registudenten på Statens Teaterhøgskole som setter opp en musical. Hvorfor velger en ung instruktør en musical som sin avslutningsforestilling på regilinjen?

Jeg har alltid ønsket å arbeide med teater der bilder, lyder og bevegelser er viktige elementer. Jeg foretrekker forestillinger som appellerer til sansene og ikke bare til intellektet.

Musicalen er en genre som beskyldes for å være utvendig, banal og klisjefylt. Det paradoksale er at akkurat så utvendig, banal og klisjefylt er verden. Det kan ligge en dyp og allmen sannhet for eksempel i en ABBA-låt; "The winner takes it all". er det noen som kan benekte en slik påstand? Råttent, urettferdig, banalt og sant!

Hvorfor har du valgt akkurat " Trollmannen fra Oz"?

Etter at jeg hadde bestemt meg for musical, sto valget mellom "Annie get your gun" og "Trollmannen". Jeg ville gå tilbake til 30-,40-tallet, til musicalens pionertid og dens hjemland Amerika. Amerikansk underholdningsindustri er vår tids viktigste og mest innflytelsesrike normgiver. Hvis du ønsker å vite hvordan en ordentlig mann eller en god kvinne skal oppføre seg, hva som er rett og galt, er det bare å se på amerikansk film fra 30-,40-,og 50-tallet. Holdningene som presenteres der essensialiserer og uttrykker i klartekst vår tids rådende moral. "Trollmannen fra Oz" er en av de fineste og mest

utfordrene musicaler i genrens historie. Lille Dorothy fra Kansas kommer inn i en eventyrverden der de mest fantastiske ting skjer. Tekstforfatteren Frank Baum skildrer dette eventyrlandet med billedskapende fantasi, humor, og galskap, og ikke minst- med noe som er sjeldent i en musical- et snev av et interessant innhold. Dessuten er "Over the rainbow" den flotteste pop-låten jeg vet om.

I mine regiøvelser på skolen forsøkte jeg alltid å legge stor vekt på de visuelle og fysiske uttrykkene. Men "Trollmannen fra Oz" er et verk som virkelig krever et ekspressivt scenespråk, der musikken og bevegelsene må være de bærende elementene. Jeg oppdaget snart at den litt nedvurderte teaterformen-musicalen-setter enormt store krav til de medvirkende. Å skape en helhetlig forestilling, å integrere dens ulike elementer på en naturlig måte er ikke enkelt.

Hvordan har du arbeidet med teksten?

Mitt største problem har været å finne balansen mellom den enkle, søte historien, og all galskapen og humoren som finnes i stykket. Jeg ville spenne denne harmløse amerikanske musicalen opp mot det groteske og vilde. Jeg har snudd alt opp-ned. En mann spiller heks, 8 år gamle Dorothy spilles av en voksen dame, og hunden alle snakker om ser vi aldri. Jeg har ment at det var nødvendig å gå drastisk tilverks-for å overhode komme over regnbuen.

Jeg håper forestillingen uttrykker noen av livets mange absurde sider. "Over regnbuen" er nemlig nærmere enn vi tror.